

Sygn. akt III Cz 540/15

POSTANOWIENIE

Dnia 3 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Teresa Kołeczko - Waclawik

Sędziowie: SO Magdalena Balion - Hajduk (spr.)

SR (del.) Roman Troll

po rozpoznaniu w dniu 3 listopada 2015 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy

z wniosku K. P.

z udziałem M. Z.

o ograniczenie władzy rodzicielskiej nad małoletnią Maleną Z.

na skutek zażalenia wnioskodawczyni

na rozstrzygnięcie o kosztach zawarte w punkcie 2 postanowienia Sądu Rejonowego

w R.

z dnia 27 stycznia 2015 r., sygn. akt III Nsm 1188/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR (del.) Roman Troll SSO Teresa Kołeczko – Waclawik SSO Magdalena Balion - Hajduk

Sygn. III Cz 540/2015

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 27 stycznia 2015r. Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej nakazał pobrać od wnioskodawczyni na rzecz Skarbu Państwa kwotę 303,26 zł tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa, orzekając o kosztach postępowania na mocy art. 520 § 1 k.p.c. oraz art. 83 ust 2 i art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Koszty te stanowią zwrot kosztów podróży i utraconego zarobku świadka.

Orzeczenie zaskarżyła wnioskodawczyni, zarzucając naruszenie art. 520 § 2 k.p.c. przez jego niezastosowanie pomimo sprzeczności interesów obu stron i wniosła o obciążenie kosztami uczestnika postępowania ewentualnie o odstąpienie od obciążenia jej kosztami postępowania z uwagi na sytuację materialną.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Niniejsza sprawa dotyczyła ograniczenia władzy rodzicielskiej. W toku postępowania wnioskodawczyni i uczestnik postępowania zajęli wspólne stanowisko, wnosząc o przyznanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią córką wnioskodawczyni. Zasady orzekania o kosztach postępowania nieprocesowego zostały uregulowane w regulacji art.

520 k.p.c. stosownie do której każdy uczestnik postępowania ponosi koszty związane ze swym udziałem w sprawie i co do zasady koszty poniesione przez uczestników, związane z ich udziałem w sprawie, odmiennie niż w procesie, nie podlegają wzajemnemu rozliczeniu między uczestnikami.

Zasada ta nie doznaje wyjątków, gdy uczestnicy są w równym stopniu zainteresowani wynikiem postępowania lub chociaż nie są w równym stopniu zainteresowani, ich interesy są wspólne.

W pozostałych wypadkach sąd może od tej zasady odstąpić i orzec stosownie do reguł określonych w art. 520 § 2 k.p.c. i stosunkowo rozdzielić obowiązek zwrotu kosztów lub włożyć go na jednego z uczestników w całości (to samo dotyczy zwrotu kosztów postępowania wyłożonych przez uczestników). W niniejszej sprawie brak było okoliczności przemawiających za odstąpieniem od zasady wyrażonej w art. 520 § 1 k.p.c., która z mocy regulacji art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz.U. 2010r. nr 90, poz. 594, z późniejszymi zmianami) odnosi się również do zasad ponoszenia nieuiszczonych kosztów sądowych – w konsekwencji czego w sprawie brak jest podstaw do rozliczenia kosztów postępowania i nieuiszczonych kosztów sądowych w oparciu regulację art. 520 § 2 k.p.c.

Brak także przesłanek z art. 102 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. do odstąpienia do obciążenia wnioskodawczyni kosztami postępowania. Zgodnie z tą regulacją Sąd może w wypadkach szczególnie uzasadnionych zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Sama sytuacja materialna nie jest wystarczająca do zastosowania tej regulacji. Koniecznym jest występowanie także innych okoliczności jak charakter sprawy czy przebieg postępowania. W przypadku wnioskodawczyni, jak wynika z akt sprawy wnioskodawczyni pracuje, ma stały dochód w wysokości 2900 zł, także jej sytuacja materialna nie uzasadnia nieobciążania jej kosztami postępowania.

Sąd Okręgowy uznał zatem, że zaskarżone postanowienie odpowiada prawu i dlatego zażalenie wnioskodawczyni jako bezzasadne oddalono w oparciu o przepis art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.